

FARSKÝ LIST

16. september - 22. september 2024, číslo 566
Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301
Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Kríza nastane, keď milosť narazí na hriech a spútanosť

=====

Myslím, že krízy v duchovnom živote vznikajú vtedy, keď v nás Božia milosť naráža na nejaký hriech, nejakú závislosť, niečo, čo nás ešte ovláda a spútava - a môže to byť spokojne napríklad aj túžba prežívať blaženosť Božej prítomnosti, v ktorej sa namiesto Boha sústreďujeme na tento náš pocit blaha a miesta lásky je to o sebestectve, ani si to neuvedomujeme. Preto sa aj hovorí, že rastieme (alebo padáme) v týchto krízach. Pretože sme narazili na hriech a závislosť a cesta z krízy von vedie cez prekonanie tejto bariéry (alebo ju neprekonáme, držíme sa jej, a potom padáme, niekedy aj úplne odpadneme). Podstatou krízy teda je, že si stále držíme niečo svoje, niečo vlastné (spomeňme na sv. Františka, ktorý opustil všetko a predsa nie - a v srdci mal stále onú túžbu po svojej vízii svojho rádu a to bola podstata jeho veľkej krízy) - a na druhej strane je Boh a Boží Život, ktorého podstatou je takpovediac "absolútna chudoba" nie v zmysle nedostatku, ale v zmysle, že v nej neexistuje nič vlastnené, nič vlastné. Kto zomrel Egu a nemá už nič vlastné, ale všetko slobodne zdieľa s Bohom a ničoho sa nedrží, iba Boha, už nemá žiadne krízy, už je v blaženosti Neba. Ako hovorí Apoštol, "kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu" (Rim 6, 7). Pre takéhoto človeka existuje už len jediná "závislosť" - a tou je Boh. Už žiadne predstavy, plány, veci, ani také, ako zdravie či život, ani nejaké predstavy úspechu či výsledkov v čomkoľvek, nič. Nechce nič, ani to, ani ono, iba samého Boha - a toho má, má už navždy, pretože je to Boh láskavý a verný. Je slobodný. A čokoľvek žije alebo koná, má už len

jediný cieľ a zmysel a dôvod, a tým je Boh. Jedine keď takto zotrúva v Bohu, je človek skutočne voľný a slobodný.

Nový zmysel

=====

Buď tu a teraz s Bohom a oslavuj Ho dokonalosťou. Všetko sa koncentruje v prítomnosti, pretože v nej je skutočnosť. V nej je Boh. V nej je život. V nej sme my. Myseľ je prítomná, keď mlčí, keď nie je pohľtená myšlienkami a predstavami a dumaním. Keď ju neláka preč žiadostivosť ani neženie strach. Prосто len byť v sebe a sebou v Bohu, a myšlienky nechať byť, nevenovať im pozornosť, ak sa tárajú, nech sa tárajú, aké bez nás. Telo je prítomné, keď žije jednoduchosť bytia, označovanú tu ako pôst, tam zase ako evanjeliová chudoba, ale všetko označuje túto jednoduchosť, v ktorej naše telesné telo prсто je telesným telom, je, čím je a má byť a nesnaží sa byť ničím viac či iným. Je prсто miestom, kde sme. Nástrojom, ktorým konáme. A nakoniec vôľa je prítomná, keď miluje. Nie ako cit ale ako stav bytia, ako prostý postoj, ktorý ho odráža. Takto je prítomný Boh v Eucharistii - a dáva nám príklad a seba za vzor. Priťahuje nás k Sebe aby sme boli podobní. Tu, v Prítomnom, potom človek nachádza svoj zmysel - nie v sláve, nie vo výsledkoch viditeľných okom a nejakých úspechoch, ktoré uspokojujú Ego, ale v dokonalosti, tej takpovediac akoby "malej", lebo je dokonalosťou dokonalo prežitého tohto jedného okamihu, jedného skutku, na slávu a potešenie Otca. Áno, takýto život sa už odohráva len medzi nami a Bohom, je žitý už len nami v Bohu a pred Bohom. Tu nachádzame pokoj a blaženosť, radosť, ktorá je

hlboká, takže jediné, čo ju dokáže vyjadriť, je mlčanie. Len ja a Boh a skutok, ktorý práve treba vykonať a dokonalosť, ktorá čaká, že v cezeň bude uskutočnená.

Mlčanie je brána ku skutočnému

=====

Zobudiť sa znamená precitnúť z ochrnutia sveta a začať konať, čiže žiť. Prosto začať konať. Zahodiť ilúzie. Zahodiť dumanie. Zahodiť strach. Zahodiť smútok a beznádej. Z začať žiť a konať pre ten jediný dôvod a zmysel, ktorým je dokonalosť - tu a teraz, na slávu a radosť Otca a osov nás, synov, z lásky k Otcovi, kvôli Bohu! Život je konanie. Bez konania niet života. Ale je to aj o vnímaní. Keď zmlknú myšlienky, vynorí sa skutočnosť s omračujúcou ostrosťou a prostotou, tak jednoduchá a a tak intenzívna, alebo ako to opísať. A tak obrovská, veď je plná Boha, že ju nedokážeme do seba pojať. Len sa dotýkame akoby "končeka jej rúcha". Deje sa, konanie aj toto vnímanie, v mlčaní. Mlčanie je nástroj zobudenia sa. A je to obrovský rozdiel, keď sa naša myseľ a zmysly nezaoberajú predstavami a myšlienkami a snívaním, ale náhle vnímajú len a jedine to, čo je, čo naozaj je! Mlčíš a vidíš. Mlčíš a konáš. Mlčíš, a si. Navyknúť si žiť v tejto Skutočnosti je, ako keď človek, zvyknutý na teplo uzavretej izby, je vyvedený von, na čerstvý a ostrý vzduch, na jasné a ostré svetlo a sprvu je oslepený, zadúša sa a chce sa vrátiť späť, do šera svojej izby, na ktoré si bol navykol. Podobne si len postupne navykáme na život, kde sa všetko koncentruje do prítomnej skutočnosti. Mlčanie nás oslobodilo od blúdenia minulosťou budúcnosťou, fantáziou, chtivosťou i ustarostenosťou. Ocítame sa plne a celí tu, plne a celí teraz a tu aj nachádzame všetko, samotný zmysel, ktorým je Boh. Objavujeme, že je jedno, čo žijeme, ak takto žijeme. Je jedno, čo konáme, ak takto konáme. A žijeme v Bohu a

konáme kvôli Bohu a to je všetko, čo potrebujeme, nič viac netreba. Solo Dio basta! Mlčíme a sme, mlčíme a konáme, mlčíme a žijeme - v Bohu, plní Boha, skutočne, naozaj, opravdivo!

Boh, ja, zbožštenie a svätosť - to je všetko

=====

Na adorácii, keď všetko stíchne a zmlkne, vynorí sa tá prostá realita: Som. Boh je. A je tu Dar zbožštenia od Boha. A svätosť, čiže podobnosť s Bohom a spoločenstvo s Bohom, ktorou sa tento Dar prijíma. A to je všetko. Ostatné sa rozplynulo ako dym, ako hmľa, ako čosi neskutočné a prchavé. Čo chceš? Byť svätý. Na čom záleží? Byť svätý. V čom spočíva zmysel života? Byť svätý. Byť svätý, žiť s Bohom, navyknúť si na Boha a Život s Ním, zbližiť sa v láske s Bohom, osvedčiť sa ako Jeho priateľ a dorásť do Božieho synovstva. O tom to je. To je všetko. O ničom menšom náš život nie je. Ostáva len jediný spôsob života, jediný motív všetkého a každého konania: "s očami upretými na Ježiša" (Hebr 12, 2). Žiť takto znamená, že sme opustili svet. Sme obrátení, noví, znova narodení ľudia. Je to úplne nový svet, len treba doň vkročiť a navyknúť si v ňom žiť. Mlčanie, skutočnosť, bytie, láska, pokoj, sloboda,... To všetko sú nástroje a cesty, znaky i ovocie tohto nového sveta. Ale bez tejto upretosti na Krista - nielen na vieru v Neho či na myšlienky na Neho, ale na Neho samého, je nemožné takto žiť. On Je Skutočnosť. On sa pre nás stal Kotvou Reality. Tak Ho, ako kotvu, zobrazovali rani kresťania. Aj preto sa pre nás stal Darom Eucharistie - a tým nám dal úplne jedinečný dar a spôsob adorácie, čiže zotrúvania v Skutočnosti. ... a čas. Pozemský čas, ktorý sa miňa, ktorý môže byť využitý, darovaný, alebo navždy vyplytvaný. Bytie. Skutok. Láska. Všetko veci skutočné. Všetko veci ďaleko za svetom

myšlienok, pocitov, túžob a strachov sveta, tej veľkej ilúzie!

Zákon výlučnosti

=====

Jedna vec. Ako hovorí Fromm, cena za úspech, kdekoľvek, je chcieť jednu vec, vybrať si jednu vec a do nej sústrediť všetku energiu. O čo viac v prípade kresťanstva, kde ide nie o to, niečo urobiť, niečo dokázať, ale niekým byť. Človek môže hrať mnoho rolí a hrať sa na mnoho postáv a vecí, ale byť môže len jedným - alebo synom Boha, alebo čímkoľvek iným. Ale len jedným. Tak ako môžem naraz žiť len jeden život. Ten Boží, alebo akýkoľvek iný. "Budete ma hľadať a nájdete ma; ak ma budete hľadať celým svojím srdcom." (Jer 29, 13) "Tak ani jeden z vás, ak sa nezriekne všetkého, čo má, nemôže byť mojim učeníkom." (Lk 14, 33) Preto stať sa kresťanom znamená znova sa narodiť, ako hovorí Ježiš, vyzliecť starého človeka, úplne, a obliecť si nového, úplne, pretože to, na čom jedinom záväži, je nové stvorenie, ako vysvetľuje Pavol. Musíme sa rozhodnúť, úplne vážne. Nielen niečo robiť praktizovať, dodržať, zachovať, splniť, ale pritom si podržať starú identitu a starý život. Musíme sa rozhodnúť skutočne týmto novým stať, skutočne stať, úplne stať - a cenou za to je, že musíme opustiť staré. Lebo aj to neznamená opustiť staré, potom to ešte nie je nové narodenie sa, nové stvorenie. A slovami Písma, len ten kto zomrel, je ospravedlnený od hriechu, čiže od starého človeka a starého života. Tak, ako sa kresťanstvo, čiže Božie synovstvo nedá žiť len tak popri niečom inom a v rámci niečoho iného, nášho starého života, tak rovnako platí, že sa nedá ani ponechať si popri Božom synovstve niečo predošlé a staré. Čokoľvek alebo akoby nanovo vyrastie ako súčasť novej identity Božieho synovstva, alebo to viac nemá miesto. A tak pri tomto prerode zanechávame všetko a

všetko kladieme Otcovi k nohám. A On niečo z toho vezme a vráti nám späť, aby sme v tom pokračovali, ale už ako Jeho synovia. A niečo nie, a to už ostane zanechané navždy, ako nepatrná cena za to, že sme dostali nekonečne väčšie veci. A pretože sme sa toho konečne a skutočne zriekli, srdce nám už za tým nenarieka. A aj toto je znak tohto prechodu paschy od starého k novému – že sme skutočne zomreli a vstali s Kristom k novej identite a novému životu, ako vysvetľuje Písmo. A to je Zákon podobnosti: Ak chceš byť ako Boh, musíš byť ako Boh, nielen niečo z toho ako starý človek hrať. Ak chceš žiť život Boha, musíš žiť život Boha, nielen si niečo splniť a praktizovať. Tak voľ, lebo aj nevolenie je voľba! Ale prečo by človek nevolil? Veď nevolíme zanechanie niečoho, ale naopak, volíme nadobudnutie niečoho nevýslovne veľkého, krásneho a vzrušujúceho!

Zobudenie do skutočnosti

=====

Zobudenie, to je uvedomenie si skutočnosti. Zobudenie je ovocím mlčania - lebo kým sme pohltení zhomom a myšlienkami, jedno že aj na dobré veci, sme odtrhnutí od skutočnosti. Platí to dokonca aj o modlitbe. Aj tam sprvu sme zaujatí vlastnými slovami a myšlienkami. Aj preto sa často modlíme oné "naučené modlitby" Cirkvi a svätých, ľudí už zobudených, aby sa nám nestalo, že by sme boli v modlitbe nielen pohltení vlastnými myšlienkami, ale ešte aj poznačenými hriechom, sebestvom a nevedomosťou, čo v nás ešte pôsobia. Až modlitba kontemplatívna, modlitba, v ktorej my navonok aj vnútorne mlčíme, je tou skutočnou modlitbou, v ktorej skutočne zotrývame v Skutočnom, čiže v Bohu, Ktorý Je. Koľko ľudí aj pri svätom prijímaní "nerozoznáva telo" (1Kor 11, 29), pretože sú úplne pohltení sebou a svojimi myšlienkami, neschopní uvedomiť si,

neschopní pochopiť. Niežeby nepoznali katechizmovú poučku, že prijímajú Telo Krista. Ale pre nich to neznamená oveľa viac, než keby im povedali, že v nejakej tabletke prijímajú B-vitamín a selén a to sú zdravé veci a dobré pre život, treba ich aj denné brať, tak ich berú... Podobne slová ako Nebo, spása, Boží Život... Nikdy to nevideli, nezažili, neuvedomili si... Sú tak pohltení sebou a svetom, že im tieto obrovské veci znejú ako... možno ako domov dôchodcov, penzia, prikázania, ktoré si treba splniť a 'mať to na poriadku'. Sám Boh pre nich nie je viac, než nejaký vzdialený riaditeľ tam kdesi, alebo nejaký pánbožko, magické čosi, čo sa vyzýva a 'zaklína' v núdzi či inej potrebe. Keď potom týmto ľuďom hovoríte o Bohu, o Nebi, o Spáse a o Božom Živote, nerozumejú vám. Samozrejme rozumejú slovám, ktoré vyslovujú

ale nie ich významu. Preto ani to, čo hovoríte, im nedáva zmysel. Veci úžasné a úchvatné ich otravujú a obťažujú, pretože vy hovoríte jedno, a oni počujú čosi úplne iné. Kresťan je človek zobudený. "Prebuď sa, ty, čo spíš, vstaň z mŕtvych a bude ti svietiť Kristus!" (Ef 5, 14). Mlčanie a uvedomenie si sú dve podstatné vlastnosti kontemplatívnej modlitby. Bez mlčania nedôjde k uvedomeniu. Ale bez uvedomenia mlčanie nemá význam, je len... mlčaním. Prázdnom, ktorého sa vzápätí zmocnia späť naše myšlienky a ilúzie. Je to uvedomenie a hľadanie, sama Realita, ktoré nás držia v mlčaní. Ako by sa človek mohol venovať čomkoľvek inému, byť zaujatý čímkoľvek iným, keď sám Boh je prítomný?

	Čičava	Komárany	Merník
Po 16.9.	<i>Svätá vŕŕchválna veľkomočenica Eufémia</i>		
	18.00 +Walter Sestrienka + panychýda		
Ut 17.9.	<i>Svätá mučenica Sofia a jej dcéry Viera, Nádej a Láska</i>		
St 18.9.	<i>Prepodobný otec Eumenios Divotvorca, gortynský biskup</i>		
	18.00 +Dorota Tóthová + panychýda		
Št 19.9.	<i>Svätí mučeníci Trofim, Sabbatios a Dorymedont</i>		
	18.00 +Alžbeta (r. Gerová)		
Pi 20.9.	<i>Svätý veľkomočeník Eustatios a spoločníci; svätí mučeníci a vyznávači, veľký knieža Michal a jeho bojar Teodor</i>		<i>Zdržanlivosť od mäsa</i>
		18.00 +Helena (r. Jalčáková) + pan.	
So 21.9.	<i>Svätý apoštol Kodrat z Magnézie</i>		
Ne 22.9.	<i>Osemnásta nedeľa po Päťdesiatnici</i> <i>Svätý hieromučeník Fókas, sinopský biskup; svätý prorok Jonáš</i>		<i>Zbierka na opravu chrámu</i>
	9.15 *ZBP Anna (r. Vileníková)	11.00	7.30 *za farnosť

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.

22.9.2024 je Pochod za život v Košiciach. Je možné sa prihlásiť do vranovského autobusu.